

РЕШЕНИЕ

№ 1650

гр. София, 16.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 04.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **30** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 сл. във връзка с § 8 от ПЗР на Административно – процесуалния кодекс (АПК). Образувано е по жалба на В. Т. С. от [населено място], чрез адв. Г., срещу изричен отказ на кмета на район „Искър“, СО да предостави административна услуга – заверка на молба-декларация за обстоятелствена проверка на недвижим имот, обективиран в писмо на кмета на район „Искър“ № РИС20-ГР94-1505 от 03.12.2020г. Предметът на производството е уточнен с подписана молба от 27.01.2021г., с която пълномощникът на жалбоподателя заявява, че поддържа жалбата.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на процесния отказ, тъй като изложените в него аргументи са неотнормирани към исканата услуга. Иска се отвяна на отказа и връщане на преписката на административния орган за извършване на исканата административна услуга. Претендират се разноси по списък.

Ответникът по делото – Кметът на район „Искър“ - СО, редовно призован, процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на пълномощника на жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура не изразява становище.

Административен съд София - град, II АО, 41 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е започнал административното производство със заявление от

13.11.2020 г. Към него е приложена скица на ПИ с идентификатор 68134.1500.101 и сграда 101.1 от 17.06.2020г. и молба – декларация, която да бъде заверена, за същите имоти. С писмо № РИС20-ГР94-1505 от 03.12.2020г. кметът на район „Искър“ е уведомял жалбоподателя, че имот с идентификатор 101 с прилежащата сграда са възстановени с решение на Поземлената комисия на наследниците на С. Маджарски и е върната молбата-декларация без заверка.

При така установените факти, Административен съд София – град, 41 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е на 14.12.2020г. срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт, от заинтересовано лице и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, при липса на доказателства за дата на съобщаване на процесния отказ на жалбоподателя. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С приемането на АПК, понятието за индивидуален административен акт, в сравнение с това в Закона за административното производство /ЗАП/, е значително разширено. В този смисъл, индивидуален административен акт е и волеизявлението, с което се декларират или констатират вече възникнали права и задължения, както и волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права и задължения, както и отказите за издаването им /чл.21, ал.2 и ал.3 от АПК/. Съгласно § 1, т.2, б. „а” и „б” от ДР на Закона за администрацията, административна услуга представлява издаването на индивидуални административни актове, с които се удостоверяват факти с правно значение, както и такива, с които се признава съществуването на права и задължения. В този смисъл искането представлява такова за извършване на административна услуга, а именно - издаване на удостоверителен документ. Съгласно § 8 от ПЗР на АПК „уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго.” Следователно, административният орган е отказал да уважи искане за извършване на административна услуга по смисъла на чл. 21, ал.2 и ал.3 от АПК във връзка с § 1, т. 2, б. „а” и „б” от ДР на Закона за администрацията и съответно този отказ подлежи на оспорване по съдебен ред.

Разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от АПК установява задължението на административния орган да започне и приключи административното производство с надлежен акт, ако са налице предвидените в закона предпоставки. С това се установява и правото на административно производство, насочено към този орган. То е преобразуващо субективно право, насочено към административния орган. Именно това субективно право е предмет на защита пред съда по настоящото производство.

Искането, като отправено към Кмета на район „Искър“ - СО за заверка на молба-декларация, че имотът не е общинска собственост и издаването на удостоверение, че не е актуван като такъв във връзка с производство по снабдяване с нотариален акт по обстоятелствена проверка, е отправено до компетентния административен орган, на основание чл. 23, ал. 1 от АПК. Исканата административна услуга е елемент от охранителното производство по чл. 587 от ГПК за издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка, при който административният орган удостоверява единствено факта дали имотът е актуван като общинска собственост. Компетентен да извърши проверка и съответно да удостовери правото на собственост

или да откаже издаване на нотариален акт е нотариусът. В компетентността на административния орган е единствено да извърши исканата административна услуга и да удостовери факти, относими към нотариалното производство, а именно - дали имотът е или не е актуван като общински по реда на Закона за общинската собственост. Извършването на административната услуга обхваща издаване на административен акт, с който се удостоверява именно този факт. За допустимостта на предмета на охранителното производство по чл. 587 от ГПК следи само нотариусът. В производството по реда на чл. 587, ал. 2 ГПК нотариусът ще преценява всички материални предпоставки за придобиване на собствеността, законовите забрани, ако са налице такива, както и други пречки, поради което на кого принадлежи правото на собственост върху процесния имот е извън компетентността на Кмета на район „Искър“ - СО. Последният следва само да извърши административната услуга и да попълни удостоверителната част на молбата-декларация с данните за имота, с които разполага.

Предвид гореизложеното, ответникът следва да се произнесе по подаденото от жалбоподателя искане за удостоверяване в молбата-декларация на данните за имота, значими за извършване на обстоятелствената проверка. Непопълването на депозираната молба-декларация, която ще послужи за извършването на обстоятелствена проверка, лишава жалбоподателя от възможността да осъществи предвиденото охранителното производство чл. 587 от ГПК.

Отказът на органа да изпълни това задължение противоречи и на основни принципи на административния процес - визирани съответно в чл.4 ал.1 от АПК /“административните органи действат в рамките на правомощията си, установени от закона”/; в чл.4 ал.3 от АПК /“Субектите на административния процес са длъжни да упражняват своите права и свободи, без да вредят на държавата и обществото и на правата, свободите и законните интереси на други лица”/; също в чл.6 ал.1 от АПК /“Административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо”/; както и в чл.9 ал.1 от АПК /“При условията, посочени в закона, административният орган е длъжен да започне, да проведе и да приключи административното производство, освен ако издаването на акта е предоставено на свободната му преценка”/.

По съображения, че имотът е възстановен на друго лице, административният орган не може да откаже да разгледа и да се произнесе по направеното от жалбоподателя искане. В удостоверението, което ответникът дължи да издаде, следва да впише обстоятелствата, такива, каквито ги е установил при проверката, без да има право да извършва преценка на факти, обуславящи претендираното право на собственост и др. под. Дори органът да счете, че е налице конкуренция на права, не може да откаже извършването на услугата, тъй като, дали са налице претендираните права върху имота, следва да преценява нотариуса по реда на чл. 587 от ГПК. Казаното означава, че отговорът на направеното искане не предполага преценка на административния орган по отношение на правото на собственост на поисканото лице. Компетентен да признае или да отрече право на собственост на заявителя има единствено нотариусът, в чиято компетентност е извършването на обстоятелствената проверка. Що се отнася до административния орган, от когото е поискана административна услуга, той е длъжен да я извърши при наличието на редовна молба със съответните приложения и внесена такса. А исканата услуга се състои в удостоверяване на определени обстоятелства - има ли съставен акт за общинска

собственост за конкретно посочения имот, да се посочи акта, ако е налице такъв и само тези удостоверителни действия са в кръга на компетентността на административния орган. Отказът за извършване на административната услуга по аргументи, свързани с евентуален спор за принадлежността на правото на собственост, представлява превратно упражняване на власт. Административният орган не може да злоупотребява с властта си и да пречатства осъществяването на чужди права, при положение, че законосъобразният начин за решаване на спорове за собственост е свързан с търсенето на защита по исков ред. В този смисъл РЕШЕНИЕ № 9600 ОТ 21.06.2019 Г. ПО АДМ. Д. № 8834/2018 Г., III ОТД. НА ВАС.

Единствено релевантно към спора е обстоятелството какъв е статута на процесния имот такъв какъвто е по актовете книги за общинска собственост. След като липсват законови основания за постановяване на процесния отказ, същият се явява незаконосъобразен и като такъв следва да се отмени и преписката да се върне на административния орган с указания да се произнесе съобразно мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 10 лв. държавна такса и възнаграждение за адвокат в размер на 600 лв., платено в брой съгласно договор за правна защита на л. 45. Основателно се явява възражението за неговата прекомерност, тъй като делото е с ниска правна сложност, разгледано е в едно заседание, без събиране на допълнителни доказателства и без явяване на адвокат. Поради това същото следва да бъде редуцирано до минималния размер, предвиден в чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, от 500 лв.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.3 и чл.174 от АПК, Административен съд София – град, Второ отделение, 41-ви състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на В. Т. С. от [населено място], писмо на кмета на район „Искър“ № РИС20-ГР94-1505 от 03.12.2020г., в което е обективиран изричен отказ да предостави административна услуга – заверка на молба-декларация за признаване правото на собственост върху недвижим имот чрез извършване на обстоятелствена проверка по реда на чл.587 ГПК относно недвижим имот с идентификатор 68134.1500.101 и сграда 101.1 по заявление № РИС20-ГР94-1505 от 13.11.2020 г.

ВРЪЩА преписката на Кмета на район „Искър“ – СО по заявление № РИС20-ГР94-1505 от 13.11.2020 г. за заверка на молба – декларация по обстоятелствена проверка, относно процесните имоти с отразяване дали за тях има съставен акт за общинска собственост по реда на ЗОС, в седемдневен срок.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на В. Т. С. от [населено място] сумата от 510 лв. разноски по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: